

אוצר החכמה

00000

סימן רסז

בענין בעלת תשובה שאחיה מתכוון להנשא אי מותרת לנשקו תחת החופה במנהג הרע פה

אור ליום ד' בשבת חיי שרה התשל"ז בני יצו"א
מע"כ ידידי הרה"ג וו"ח נו"נ וכו' כש"ת הרב משה ג.
ויענער שליט"א וואדמיר ל.א.

אחרשכ"ת צידידות. יקרת מכתבו קבלתי כרגע. ונדבר שאלתו באשה בעלת תשובה שאחיה הוא מתכוון להנשא והוא צעוני"ה חפשי ונפשה בשאלתה כיון שהמנהג פה באמעריקא שהקרוצים מחזקים ומנשקים החתן אי מותרת לנשקו ג"כ תחת החופה כי שאר קרובי החתן והכלה כולם יעשו כן (והם אינם שומרי תורה) ואם יראו אותה מונעת חוששת לתוצאות בלתי רצויות ויש לחוש לענין שלום המשפחה וכת"ר יאלצחא דהתירא דאולי יש להתיר לה עכ"פ אחד פעם ולהזהיר שהיא רק הוראת שעה ולא היתר כללי ח"ו ונדדי היתר לפ"ד הבתי כהונה ח"צ חלק צ"ד סי' י"ב שפי' לשון הרמז"ם והשו"ע א"ע סי' כ"א ס"ו שכתב דהרי זה מגונה ומעשה טפשים דאין הכוונה איסור ממש כשאר איסורין דרצנן אלא דרך הזהרה ותומר הלשון הוא והוצאו הדברים באזהרה"פ ונוסף לזה דלדעת כמה שיטות מוצא צ"י וכן פסק הצ"י דעם אחותו מותר להתאחד ולא כן עם שאר עריות א"כ איכא נד קולא באחותו מצא"ר עריות עכ"ל.

והנראה דהרמז"ם פכ"א מא"צ ה"ו ובש"ע הנ"ל כתבו המחזק אחת מן העריות וכו' או מנשק לאחת מהן כגון אחותו הגדולה ואחות אמו וכיוצא בהן אע"פ שאין שום תאוה ולא הנאה כלל הרי זה מגונה ביותר ודבר אסור הוא ומעשה טפשים הוא ולכאורה לא זכר רק האיסור על הזכר שלא יחזק ולא על האשה שלא תחזק את אחיה ומ"מ ח"ו לומר דהיא מותרת שהרי השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשים שצמורה וצאמת לכן סיים הרמז"ם וו"ל שאין קריצין לערוה כלל בין גדולה בין קטנה חוץ מהאם לבנה והאב לבתו הרי כתב מפורש האם לבנה כמו האב לבתו.

והנה מקור דברי הרמז"ם צ"ן ה"ה מגמ' שבת דף י"ג עולא הוה מנשק להו לאחותיה אבי חדייהו וא"ל אבי ידייהו ופליגא ידיה אדידיה וכו' ולכאורה לא כתבו שם מענין מגונה וגם איסוריה צמה אבל כבר הבאתי צ"ד ראי' לדברי רבינו מקרא דשיר השירים מי יתן כח לי ינק שדי אמי אמנאך בחוך אשקך גם לא יצחו לי הנה דעל אח קטן יונק שדים לא יצחו לה אם תנשקוהו אבל אח גדול אם תנשקוהו יצחו לה ו"ש הרמז"ם הרי זה מגונה ביותר וגם מצואר דהציון על האשה כמו על האיש.

ומה שהביא מס' ערך שי א"ע סי' כ' סק"א שכתב ליישצ קושית יש מקשים מעולא ותי' לפמ"ש הרמז"ם וצסה"מ שג"ג דלאו דלא תקרצו היינו שלא תקרצו שום קירוצ שיצא לגלות ערוה ולפ"ו צצחו ואחותו דצטל ינרא דמתייחד אדם עמהם ליכא צהו לאו דלא תקרצו ולפ"ו הכ"ג יפה העיר צה וצאמת כי הרמז"ם דייק צלשונו וכתב רק דהוא מגונה ויש צו איסור ולא כתב דלוקין עליו ואפילו לא מכת מרדות ועיין צרמז"ם שם צסמוך צנשים המסוללות שכתב דלוקין מכת מרדות והכא לא כתב כלום ממכות אלא שהוא מגונה וכמ"ש יצחו לו והטעם דהכא לא הוי צכלל לאו דלא תקרצו אלא איסור לעצמו ומעשה טפשות שהרי אינו נהנה ואין שם תאוה.

ומיהו מה שנוגע לדידן לפענ"ד כיון שכל הענין הוא משום שחוששת מתוצאות בלתי נעימות ואולי גם משום שלום המשפחה וגדול כבוד הצריות שדומה ל"ת שצמורה אפילו באיסור דרצנן וכ"ש הכא דלא הוי אפילו איסור דרצנן אלא מגונה בעלמא ומ"מ אומר אני עץ חיים היא למחזיקים צה ואם האשה תסביר לאחיה הנ"ל שהולך להתחתן שהיא שומרת תורה ולפי השקפתה אסורה לנשקו אין ספק שהוא יצין את זה ושא"ר קרובים אפילו לא ירגישו צה כי תחת החופה אנשים צה הרצה אין רואים אלו מעשים של אלו והכל טרודים כמובן ומיהו אם אעפ"כ לא תוכל לשכנע אותו אזי יראה כבודו כדת מה לעשות וכל ערום יעשה צדעת של תורה וכבוד ה' הסתר דבר.

אלו דברי ידידו דושה"מ ושת"ר בלו"ג
מנשה הקטן

סימן ער

בענין אי מותר לנשק אחותו הגדולה

אור לי"א שבט התשל"ה בני יצו"א

מע"כ האי צורב עוסק בחוקי חורב וכו' כש"ת מוה"ר
שלמה ז. דאסקאל הי"ו.

אחרשכ"מ למאן דלא חזינא מצרכינא. צד"ת אשר שאל צספרי ח"ד סי' קפ"ו צד"ה וצדרך אגב שהבאתי מהרמז"ם פכ"א הא"צ באיסור לנשק אחותו הגדולה וכתבתי ראי' לדבריו דאסור לנשק אחותו או אחיו הגדול וכתב דצרמז"ם לא כתב אחיו הגדול ודאי אין כתיב שם ואני לא כתבתי שאני מעתיק לשון הרמז"ם אבל כוונת הרמז"ם על אח ואחות הגדולים ולא על הקטנים שכתב שם המחזק אחד מן העריות שאין לבו של אדם נוקפו עליהן או שנסק לאחת מהן כגון אחותו הגדולה וכו' ומי הוא המחזק היינו אחיה